

[Knuud Hertling.]

give anledning til uenighed, men jeg tror selv på, at en fornuftig administration af en sådan bestemmelse i længden vil kunne give den største samfundsmæssige nyttevirkning. Når jeg i denne forbindelse taler om fornuftig administration, tænker jeg først og fremmest på, at bestemmelsen ikke må misbruges til ugunst for de små bygders befolkning. Erhvervene på de steder må ikke på forhånd være udelukket fra lånemuligheder til anskaffelse af erhvervsredskaber, blot fordi de bor på små steder.

Jeg er på ingen måde betænkelig ved at overlade ministeren for Grønland bestemmelsen om tidspunktet for lovens ikrafttræden, idet jeg tror, at ministeren vil gøre sit til, at loven sættes i kraft så hurtigt som muligt, og at den administration, der er nødvendig, vil blive etableret hurtigst muligt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse.

Ministeren for Grønland (A. C. Normann): Jeg befinder mig i den lykkelige situation for tredje gang i løbet af halvanden time at kunne takke samtlige partiets ordførere for tilslutning til et fremsat lovforslag og skal gøre nogle korte bemærkninger til nogle af de synspunkter, der har været fremdraget vedrørende principielle enkeltheder.

Det ærede medlem hr. Carl P. Jensen pegede på tekstanmærkningen under bilag 1 vedrørende forrentningen af de lån, der har været ydet hidtil, og fremførte den opfattelse, at mange af disse låns rente nok nu burde sættes i vejret. Det tror jeg det ærede medlem har ret i, og jeg vil også gerne føje det ærede medlem i hans ønske om, at man foretager en almindelig gennemgang af de hidtil ydede lån med henblik på at få undersøgt, om en sådan forhøjelse er rimelig og ønskelig. Det må jo, så vidt jeg kan se, komme an på en helt individuel bedømmelse af de enkelte låntageres situation og økonomiske forhold.

Det ærede medlem hr. Lembourn henstil-

lede, at der foretoges enkelte ændringer på et par punkter, som jeg er villig til at drøfte nærmere med udvalget, såfremt det ønskes.

Med hensyn til, at erhvervsstøtteudvalget skulle bestå af mere forretningsbetonede folk, end det fremgår af lovforslaget direkte, vil jeg da gerne pege på, at udvalget jo tænkes at skulle bestå af 3 personer med landshøvdingen som statens repræsentant — det kan måske næppe være anderledes — hvorefter landsrådet skulle udpege majoriteten på de 2 medlemmer. Landsrådet er jo berettiget til at udpege medlemmer med forretningsmæssige forudsætninger, og det vil måske være naturligt, at landsrådet gør det; men det er jo nok rigtigt, at det må blive landsrådets egen sag at afgøre dette. Jeg vil bare pege på, at landsrådet er jo ikke — hvis det er det, det ærede medlem har tænkt sig — forpligtet til at vælge medlemmer til dette udvalg ud af sin egen midte, altså medlemmer af landsrådet. Landsrådet er her ganske frit stillet.

Det er nok rigtigt, at der har været en hel del skuffelser under den hidtidige vej frem, navnlig i perioden fra 1950, da man gik over til den helt nye tankegang med hensyn til den grønlandske politik, og det må vi søge at lære af. Jeg tror da også, at dette lovforslag er et udtryk for, at erfaringer, som man har gjort bl. a. på basis af skuffelser, søges nyttiggjort nu.

Lovforslagets § 1, stk. 2, er — det blev nævnt af det ærede medlem hr. Lembourn og også af det ærede medlem hr. Holger Hansen — hentet næsten ordret fra egnsudviklingsloven, således som det fremgår af bilag 4. Det er vel en ting, vi trods alt er enige om, at man i det mindste må sørge for, når der er tale om lokaliseringen af långivningen, at der ikke ydes lån på steder, hvor der ikke er rimelige vilkår for at få noget fornuftigt ud af det.

Jeg ville endvidere gerne over for det ærede medlem hr. Lembourns bemærkninger om uddannelsen af det udsendte personale — hvor jeg nok tror det ærede medlem har ret i at denne uddannelse meget ofte lader